

Ingen nøytral posisjon

– Hvem er pasienten? Det er alltid det store spørsmålet! sa Jaswan Guzder til de rundt 70 deltakerne på årets seminar om kulturperspektiv på psykisk helsearbeid.

PUBLISERT 5. januar 2010

**PSY
KOL
OGI**

FORELESTE: Jaswant
Guzder. **FOTO:** EMINE KALE

Med årelang erfaring fra arbeid med immigrantfamilier hadde professoren fra McGill University i Montreal mye klokskap å øse av:

- Jeg vil aldri røre ved trossystemene deres, sa hun.
- Ta aldri bort et forsvar med mindre du har noe virkelig virkningsfullt å sette i stedet.
- Vårt arbeid i terapi er ofte å omgjøre sinne til tristhet. Hvem skal så romme denne tristheten?
- Du er på en oppdagelsesreise med hver eneste familie.
- En tro på noe åndelig kan ha en utrolig beskyttende innflytelse.
- Det er alltid viktig hvorvidt familiens eller individets migrasjon fører til høyere eller lavere status.

Gjennom formuleringer som dette fengslet og inspirerte hun de som hadde møtt frem til seminaret, som ble arrangert for andre år på rad av Psykologforeningen, Norsk Psykiaterforening og Nasjonal kompetanseenhet for minoritetshelse (NAKMI). Årets tema var parforhold og foreldreskap i et kulturelt perspektiv.

Programmet inneholdt både presentasjoner av relevant forskning og teori og beskrivelser av arbeidsformer som praktikere kunne putte rett i verktøykassa si. Temaene varierte fra terapeuters forestillinger om kjærlighet, til oppdragelse i samisk kontekst og minoritetsjentes opprør mot tvang og kontroll.

Tove Beate Pedersen

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 1, 2010, side